

Sallikaa minun eksyä hieman ajattelun harhapoluille. Olen toki märkäkörvainen ns. nuorempi tieteenharjoittaja, mutta olen ymmärtänyt, että harvoin tieteessä kohdataan aihe, jota kukaan ei ole aiemmin tutkinut. Tämä on luonnollista, sillä tieteellisen teorian tulisi pyrkiä kriittisyyteen ja itsensäkorjaavuuteen ja sondeerata vieläkö aiemmat näkemykset seisovat tukevalla pohjalla. Tai paremminkin pohjalla jota ei voi juuri nyt todistaa vääräksi. Monilla aloilla esimerkiksi aiemmin hajanaisten tietojen yhdistäminen tietokannoiksi tai erilaisten analyysilaitteistojen kehittyminen on tuonut ja tuo uutta dataa pureskeltavaksi ja sulateltavaksi.

Hieno itsesäätöprosessi johtaa jatkuvaan valppauteen. Mikä on uusinta tietoa, miten päin maailma makaa ja kenen joukoissa seison? Ei liene tasapainoinen tila, jos muuttuu occamin partaveistä vimmaisesti heiluttelevaksi tiedesoturiksi. Positiivisen esimerkin kriittisestä ajattelusta tarjoaa juttu Keurusselän imaktirakenteiden uudelleentulkinnasta, lisäksi kesälukemisiksi on muun muassa uuden, yhteiseurooppalaisen Itämeriprojektin esittelyä.

Seuran kevättä tahdittavat vappuaaton ohjelmallinen iltapäivä eli Vappumatinea, sekä Flooranpäivän kevätretki 13.5. Tervetuloa!

Maastokauden kunniaksi tarjoan käyttöön 1700-lukulaisen näkemyksen joistakin ilmiöistä. Suurella todennäköisyydellä monet tämänhetkisistä ajatuksistamme herättävät tulevaisuudessa vastaavaa myhäilyä.

“Kalisevia kiviä kaivetaan maasta. Ne ovat pitkulaisia pieniä ohuita onttoja kiviä, jotka kalisevat, kun niitä helistää... Luunmurtumakivet ovat eräänlaisia vaaleanharmaita, ontto-

ja ja ohuita kiviputkia. Nimensä nämä kivet ovat saaneet siitä, että ne muistuttavat katkenneita luita. Ne ovat omiaan parantamaan ihmisen katkenneita ja murtuneita luita.”

”Maanjäristys johtuu siitä, että maan sisässä on suuria syviä onkaloita jotka täyttyvät ilmalla ja tuo ilma sitten purkautuu pirunmoisella pauhinalla heittäen päällä olevaa maata ja kaupunkeja ylösalaisin. Silloin on vettä siellä, missä ennen oli maata ja päinvastoin.”

(Malmien tuntemisesta ja etsinnästä.
Jacob Forsskål 1736)

OUTI HYTTINEN
päätoimittaja